

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2005 m. sausio 31 d. *

Byloje T-447/04 R

Capgemini Nederland BV, įsteigta Utrechte (Nyderlandai), atstovaujama advokatų M. Meulenbelt ir H. Speyart,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą L. Parpala, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo sustabdyti, pirma, Komisijos sprendimo, kuriuo konkurse JAI-C3-2003-01 dėl antros kartos Šengeno informacinės sistemos (ŠIS II) sukūrimo ir įdiegimo bei vizų informacinės sistemos (VIS) galimo sukūrimo ir įdiegimo teisingumo ir vidaus reikalų srityje buvo atmestas ieškovės pasiūlymas bei atrinktas kitas konkurso dalyvis, ir, antra, Komisijos sprendimo sudaryti sutartis dėl ŠIS II ir VIS sistemų su kitu konkurso dalyviu vykdymą,

* Proceso kalba: anglų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS
TEISMO PIRMININKAS

priima šią

Nutartį

Faktinės bylos aplinkybės

- 1 2003 m. birželio 25 d. *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* priede (OL 2003, S 119) Komisija paskelbė kvietimą dalyvauti konkurse JAI-C3-2003-01 dėl antros kartos Šengeno informacinės sistemos (ŠIS II) sukūrimo ir įdiegimo bei vizų informacinės sistemos (VIS) galimo sukūrimo ir įdiegimo teisingumo ir vidaus reikalų srityje.
- 2 Ieškovės pateiktas pasiūlymas nebuvo atrinktas konkurso procedūros metu. Apie Komisijos sprendimą atmesti jos pasiūlymą ir atrinkti trečio asmens pasiūlymą buvo pranešta 2004 m. rugsėjo 13 d. (toliau – 2004 m. rugsėjo 13 d. Sprendimas). Šiame sprendime Komisija nurodė, kad ji laikysis dviejų savaikių termino prieš sudarydama sutartį ŠIS II/VIS (toliau taip pat – ginčijama sutartis) su konkurso dalyviu, pateikusiu geriausią pasiūlymą.

- 3 2004 m. rugsėjo 16 d. faksu, adresuotu Komisijai, ieškovė, remdamasi 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, 2002, p. 1; toliau – Finansinis reglamentas) 100 straipsnio 2 dalimi, paprašė šios institucijos nurodyti 2004 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo motyvus. Ieškovė tame pačiame fakse ginčijo Komisijos išreikštą ketinimą pasirašyti sutartį per dviejų savaičių terminą bei nurodė šiuo klausimu 1999 m. spalio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Alcatel Austria ir kt.* (C-81/98, Rink. p. I-7671).

- 4 2004 m. rugsėjo 30 d. laišku Komisija patvirtino savo ketinimą sudaryti sutartį su trečiuoju asmeniu, remdamasi 2004 m. rugpjūčio mėn. vertinimo komiteto parengta ataskaita (toliau – vertinimo ataskaita), pridėta prie šio laiško. Pagal vertinimo ataskaitą abiejų konkurso dalyvių, tarp kurių buvo ir ieškovė, pasiūlymai atitiko techninio vertinimo etapų ir buvo vertinami finansiniu požiūriu.

- 5 2004 m. spalio 8 d. laišku ieškovė informavo Komisiją, kad jai atrodo, jog jos pasiūlymo atmetimas pagal vertinimo ataskaitą prieštaravo Bendrijos teisei. Todėl ji pareikalavo Komisijos, kad būtų sustabdyta procedūra ir kad ši palauktų analizės, kurią ieškovė įsipareigojo jai pateikti per savaitę.

- 6 2004 m. spalio 15 d. ieškovė pateikė Komisijai savo analizės rezultatus ir paprašė papildomų paaiškinimų dėl jos pasiūlymo bendros vertės apskaičiavimo metodo. Ieškovė dar kartą paprašė Komisijos sustabdyti sutarties sudarymo procedūrą.

- 7 2004 m. spalio 22 d. Komisija sudarė ginčijamą sutartį su įmonių konsorciumu, vadovaujamu bendrovių *Steria-France* ir *HP-Belgium* (toliau 2004 m. spalio 22 d. Sprendimas).

- 8 2004 m. spalio 26 d. Komisija paskelbė pranešimą spaudai IP/04/1300, skelbiantį apie 40 milijonų eurų bendro biudžeto ginčijamos sutarties pasirašymą su įmonių konsorciumu, vadovaujamu bendrovių *Steria-France* ir *HP-Belgium* (toliau – *Steria/HP*).
- 9 2004 m. lapkričio 5 d. ieškovė nurodė, kad pranešime spaudai paskelbta 40 milijonų suma yra didesnė už konkurse siūlytą bendrą sumą. Ji taip pat paragino Komisiją atsakyti į jos 2004 m. spalio 15 d. laišką ir nesudaryti ginčijamos sutarties su *Steria/HP*.
- 10 2004 m. lapkričio 11 d. laišku Komisija atmetė 2004 m. spalio 8 d. ir 15 d. ieškovės laiškuose pateiktas pretenzijas.

Procesas

- 11 Ieškiniu, užregistruotu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2004 m. lapkričio 15 d., ieškovė reikalauja panaikinti, pirma, 2004 m. rugsėjo 13 d. Sprendimą ir, antra, 2004 m. spalio 22 d. Sprendimą.
- 12 Atskiru dokumentu ieškovė pateikė prašymą pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 76 a straipsnį dėl pagreitinotos tvarkos nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo.

- 13 Atskiru dokumentu, tą pačią dieną užregistruotu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje, ieškovė pateikė šį prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, siekdama, kad:
- būtų sustabdytas 2004 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo ir 2004 m. spalio 22 d. Sprendimo vykdymas iki bus nuspręsta dėl šio prašymo,
 - būtų sustabdytas tų pačių sprendimų vykdymas iki Pirmosios instancijos teismas priims sprendimą pagrindinėje byloje,
 - jei pasitvirtintų, kad ginčijama sutartis jau sudaryta, jog būtų sustabdytas šios sutarties vykdymas iki Pirmosios instancijos teismas priims sprendimą pagrindinėje byloje,
 - būtų imtasi bet kokių kitų laikinųjų priemonių, dėl kurių reikalingumo būtų nuspręsta,
 - iš Komisijos būtų priteistos bylinėjimosi išlaidos.
- 14 Atsakydama į laikinasias apsaugos priemones taikančio teisėjo 2004 m. lapkričio 17 d. raštu pateiktą klausimą, Komisija kitą dieną patikslino ginčijamos sutarties sudarymo datą; ji taip pat nurodė, kad neketina sustabdyti jos vykdymo, kol bus priimta laikinasias apsaugos priemones taikančio teisėjo nutartis.

- 15 Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, remdamasis Procedūros reglamento 105 straipsnio 2 dalies antrąja pastraipa, 2004 m. lapkričio 18 d. Nutartimi nurodė tuoj pat sustabdyti ginčijamos sutarties vykdymą iki bus priimta galutinė nutartis šioje procedūroje dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.
- 16 2004 m. lapkričio 25 d. Komisija pateikė savo pastabas raštu dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones.
- 17 2004 m. gruodžio 2 d. posėdyje šalys pateikė savo paaiškinimus laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui.
- 18 2004 m. gruodžio 8 d. Pirmosios instancijos teismas nusprendė patenkinti ieškovės prašymą dėl pagreitinotos tvarkos.

Dėl teisės

- 19 Pagal EB 242 ir 243 straipsnius bei 225 straipsnio 1 dalį, jei Pirmosios instancijos teismas mano, kad tai reikalinga dėl susiklosčiusių aplinkybių, jis gali sustabdyti ginčijamo akto taikymą arba nustatyti bet kurias būtinas laikinąsias apsaugos priemones.
- 20 Procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalis numato, kad prašyme dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo nurodomas bylos dalykas, aplinkybės, dėl kurių yra reikalingas skubus sprendimas, ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie* patvirtinantys (*fumus boni juris*) prašomų apsaugos priemonių reikalingumą. Šios

sąlygos yra kumuliacinės, nes prašymai dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo atmetami, jei nėra vienos iš jų (1996 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *SCK ir FNK prieš Komisiją*, C-268/96 P(R), Rink. p. I-4971, 30 punktas).

Šalių argumentai

Dėl fumus boni juris

- 21 Dėl 2004 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo ieškovė tvirtina, kad *Steria/HP* pasiūlymas neatitiko nei finansinių, nei techninių sąlygų, nurodytų kvietime dalyvauti konkurse.
- 22 Pirma, finansinės sąlygos neatitiko reikalavimų dėl daugelio priežasčių.
- 23 Komisijos pasirinktas finansinio vertinimo metodas buvo „neįprastas“, nes jis buvo pagrįstas ne fiksuota projekto kaina ar kainų, pasiūlytų kiekvienam iš penkiolikos atskirų projekto vienetų suma. Šis metodas buvo pagrįstas kainų santykiu, t. y. santykiu tarp konkurso dalyvių pasiūlytų kainų ir pačių mažiausių atrinktų konkurso dalyvių pasiūlytų kainų, apskaičiuotų kiekvienam penkiolikai vienetų. Bendras kainų santykis buvo nustatytas apskaičiuojant penkiolikos vienetų vidutinę kainą. Šiuo klausimu ieškovė pažymi, kad jei tokios finansinio vertinimo sistemos pasirinkimas neginčijamai priklausė Komisijai, vis dėlto dėl šios sistemos buvo gauti neteisingi rezultatai, nes Komisija nepatikrino su išskirtiniu uolumu, ar kandidatų pasiūlytos kainos kiekvienam vienetui buvo tikėtinos ir tikslios, ir ar jos nebuvo neįprastai žemos. Klaidinga analizė, ypač mažiau svarbių vienetų, turėjo neproporcingas pasekmes bendram kainų santykiui.

- 24 Ieškovė pažymi, kad dėl šios vertinimo sistemos kvietimas dalyvauti konkurse reikalavo konkurso dalyvių nurodyti kiekvienos iš penkiolikos projekto vienetų kainą. Šiuo klausimu ji nurodo tam tikras nuostatas, esančias specifikacijoje, tarp jų – ir administracinių instrukcijų 5.4 sąlygą. Pareiga nurodyti kainą nėra būtina, kai finansinis vertinimas nepagrįstas bendra kainų, pasiūlytų penkiolikai projekto vienetų, suma, tačiau pagrįstas kainų santykiu, apskaičiuotu kiekvienam vienetui.
- 25 Šioje byloje iš vertinimo ataskaitos aiškiai matyti, kad *Steria/HP* sąmoningai nusprendė nenurodyti kainų ar nurodyti nulines 6 (imitatoriai), 7 (nacionaliniai sietuvai) ir 11 (fakultatyvus VIS veikimas) vienetų kainas. Komisija neatmetė *Steria/HP* pasiūlymo kaip nepriimtino, tačiau jį priėmė, nustatydama 0,01 EUR kainą kiekvienam vienetui, dėl ko buvo stipriai iškraipytas bendras kainų santykis.
- 26 *Steria/HP* pasiūlytos kainos buvo neįprastai mažos. Atsižvelgiant į Komisijos pasirinktą finansinio vertinimo metodą, pagal kurį kiekvienas iš penkiolikos vienetų turėjo didelę reikšmę bendram kainų santykiui, turėjo būti taikomos neįprastai mažos kainos pasiūlymams taikomos taisyklės kiekvienam penkiolikai vienetui. Šiuo atveju, be *Steria/HP* pasiūlymo dėl vienetų Nr. 6, 7 ir 11, kuriems nebuvo nurodyta kaina, šio konsorciumo pasiūlymas dėl vienetų Nr. 1 (projektų valdymas) ir Nr. 2 (detali koncepcija) turėjo sukelti Komisijai abejonių dėl galimo neįprastai mažų kainų nustatymo. Vis dėlto iš 2004 m. lapkričio 11 d. Komisijos laiško matyti, kad ši institucija šiuo atveju netaikė taisyklių, taikytinų neįprastai mažos kainos pasiūlymams.
- 27 Komisija pažeidė geriausio ekonominio pasiūlymo principą, nustatytą 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias Finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles (OL L 357, 2002, p. 1; toliau – Įgyvendinimo reglamentas) 138 straipsnio 3 dalyje. Iš tikrųjų iš 2004 m. spalio

26 d. Komisijos pranešimo spaudai matyti, kad *Steria/HP* pasiūlymo suma buvo aiškiai aukštesnė už ieškovės pasiūlymo sumą. Dėl bendros savo pasiūlymo sumos ieškovė tvirtina, kad Komisija rėmėsi neteisinga suma, nurodyta pirminiame jos pasiūlyme, kuri buvo aukštesnė už realią sumą, nes Komisija neatsižvelgė į jai 2004 m. gegužės 26 d. nusiųstą pataisymą.

28 Antra, buvo neatsižvelgta į kvietimo dalyvauti konkurse technines sąlygas. Pirmiausia *Steria/HP* pasiūlyme nebuvo nacionalinių sietuvų įdiegimo pagal kvietimo dalyvauti konkurse technines specifikacijas, nors techninės specifikacijos numatė nacionalinių sietuvų sukūrimą nacionaliniu lygmeniu. Ieškovės turimi įrodymai patvirtina, kad *Steria/HP* pasiūlyti sprendimai nėra susiję su nacionalinių sietuvų sukūrimu naudotojų, t. y. valstybių narių, interneto svetainėse. Šie įrodymai leidžia manyti, kad *Steria/HP* pasiūlymas nenumatė nacionalinių imitatorių, kurie buvo reikalingi tikrinant nacionalinių sietuvų veikimą, įdiegimo ir pristatymo.

29 Tačiau pagal nusistovėjusią teismų praktiką pasiūlymas, kuris neatitinka pagrindinių kvietime dalyvauti konkurse nurodytų techninių reikalavimų, turi būti atmestas. Ši taisyklė aiškiai buvo patvirtinta techninių specifikacijų 1.3 straipsnyje, pagal kurį konkurso byloje esantys dokumentų tekstai įpareigoja Komisiją. Jei *Steria/HP* pasiūlė alternatyvų techninį sprendimą („variantą“), Komisija turėjo atmesti jos pasiūlymą tuojau pat.

30 Dėl 2004 m. spalio 22 d. Sprendimo ieškovė pirmiausia tvirtina, kad jis turi būti panaikintas, nes Komisija pažeidė teisės į teisminę gynybą principą (1986 m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Johnston*, 222/84, Rink. p. 1651, 18 punktas ir 2002 m. liepos 25 d. Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 39 punktas). Nacionalinių viešųjų pirkimų srityje šis

principas išplėtotas 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvoje 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (OL L 395, 1989, p. 33) ir buvo įteisintas Teisingumo Teismo (minėtas sprendimas *Austria ir kt.*).

- 31 Pagal šį principą perkančioji organizacija turi palaukti, kol baigsis protingas terminas nuo konkurso dalyvių atrinkimo iki sutarties sudarymo, kad nebūtų užkirstas kelias neatrinktiems konkurso dalyviams per šį terminą pateikti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo dėl sprendimo pasirašyti pirkimo sutartį. Nors Finansiniame ir Įgyvendinimo reglamentuose nėra nuostatų dėl ieškinių Bendrijos teisėjui pateikimo, analogiška pareiga, išplaukianti iš Direktyvos 89/665, taikoma šiuo atveju remiantis bendru teisės į teisminę gynybą principu.
- 32 Šiuo atveju Komisija nusprendė sudaryti ginčijamą sutartį 2004 m. rugsėjo 30 d. laiške, kuriame buvo nurodyti pirminiai 2004 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo motyvai, nenustatydama protingo termino. Šis terminas būtų leidęs ieškovei pasiruošti teisminei gynybai prieš šį sprendimą, pirmiausia prašymu dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, vėliau – ieškiniais dėl sprendimų atmesti jos pasiūlymą panaikinimo. Nustatydama dviejų savaičių terminą Komisija *de facto* pažeidė ieškovės teisę pareikšti ieškinį dėl panaikinimo ir pateikti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo per EB 230 straipsnyje numatytą dviejų mėnesių terminą, taip pažeisdama šią nuostatą.
- 33 Be to, priimdama 2004 m. spalio 22 d. Sprendimą Komisija pažeidė Finansinio reglamento 103 straipsnį, pagal kurį perkančioji organizacija turi sustabdyti procedūrą, kai yra klaidų ir pažeidimų galimybė. Tai pat iš Įgyvendinimo reglamento 153 straipsnio 1 dalies matyti, kad problema neturi būti nustatyta nenuginčijamai tam, kad būtų taikoma Finansinio reglamento 103 straipsnio pirmoji pastraipa.

34 Komisija mano, kad nėra išpildytos sąlygos dėl *fumus boni juris*.

35 Pirmiausia ji primena, kad turi didelę diskrecijos teisę vertinant duomenis, į kuriuos reikėtų atsižvelgti, kai ji pirkimo procedūros metu nusprendžia pasirašyti sutartį. Be to, ieškovė sutiko su kainų vertinimo metodu, nes specifikacijos administracinių instrukcijų 3.1 sąlyga aiškiai numato, kad „pasiūlymo pateikimas reiškia konkurso dalyvio neginčijamą sutikimą dalyvauti visose vertinimo procedūrose, numatytose šiame kvietime dalyvauti konkurse“.

36 Dėl tariamo finansinių sąlygų nesilaikymo Komisija pirmiausia tvirtina, kad ieškovė kritikuoja *Steria/HP* pasiūlymą dėl to, kad pastaroji nenurodė kainų tam tikriems vienetais ar nurodė nulines kainas, nors pati darė tą patį tam tikriems vienetais, pavyzdžiui 8 vienetai (pristatymas naudotojams).

37 Be to, Komisija mano, kad jei specifikacijos administracinių instrukcijų 2.8 sąlyga reikalautų konkurso dalyviui nurodyti kainą kiekvienam vienetai, nulinė kaina taip pat turėtų būti priimta. Taip pat nulinės kainos nurodymas tam tikriems vienetais galėjo būti tiesiogiai susijęs su sutarties esme ir pasitvirtinti kaip visiškai pateisinamas.

38 Komisija šiuo klausimu nurodo, kad konkurso dalyviai turėjo pasiūlyti sprendimus, laikomus geriausiai atitinkančiais pirkimo konkurso tikslus ir strateginius reikalavimus. Todėl iš konkurso dalyvių buvo laukiama, kad jie pateiks tinkamus techninius sprendimus. Nulinės kainos nurodymas tam tikriems vienetais nebuvo manipuliavimas kainomis.

- 39 Dėl tariamai turėtos kainos pakeitimo Komisija nurodo pasirinkusi 0,01 EUR kainą dėl vienintelės priežasties, – kad galėtų atlikti matematinius skaičiavimus. Šis pateisinimas buvo nurodytas ir vertinimo ataskaitoje; be to, Komisija padarė tą patį ir kiekvienam susijusiam vienetui, ir kiekvienam konkurso dalyviui.
- 40 Antra, Komisija tvirtina, kad ji jokių būdu nepažeidė taisyklių, taikomų neįprastai mažų kainų pasiūlymams. Iš tikrųjų bendra pirkimų ŠIS II ir VIS vertė, remiantis skelbimu apie pirkimą, buvo nustatyta tarp 28 ir 38 milijonų eurų. Pasirašyta daugiau nei 37 milijonų eurų vertės sutartis, todėl negali būti laikoma, kad pasiūlymas buvo už neįprastai mažą kainą pagal Įgyvendinimo reglamento 139 straipsnį.
- 41 Trečia, dėl tariamo geriausio ekonominio pasiūlymo principo nesilaikymo Komisija tvirtina, kad ieškovė nepateikė pasiūlymo, kurio bendra vertė būtų mažesnė už *Steria/HP* pasiūlymą, ir kad tiesa ta, jog ieškovė 2004 m. gegužės 26 d. išsiuntė pataisą Komisijai, tačiau ji neturėjo jokios pareigos į ją atsižvelgti. Iš tikrųjų pagal Įgyvendinimo reglamento 148 straipsnio 3 dalį perkančioji organizacija gali susisiekti su konkurso dalyviu, jei turi būti ištaisytos akivaizdžios raštvedybos klaidos. Šiuo atveju turėjo būti ištaisytos ieškovės padarytos dauginimo klaidos, dėl kurių neatsirado Komisijai jokios pareigos susisiekti su konkurso dalyviu.
- 42 Dėl tariamo techninių kriterijų nesilaikymo Komisija tvirtina, kad dėl nacionalinių tinklelių svarbu yra skirti ryšius ir loginę programinę įrangą. Tik ryšiai, kurie neįeina į pirkimo konkursą, turi būti įdiegti valstybių narių teritorijose, o programinė įranga gali būti įdiegta centriniu lygiu. Nacionalinio tinklelio apibrėžime, pateiktame kvietime dalyvauti konkurse, nepatikslinkta, ar jis turi būti įdiegtas su visomis sudedamosiomis dalimis centriniu, ar nacionaliniu lygiu, tačiau šis apibrėžimas aiškiai nurodė, kad už nacionalinį tinklelių atsakingas yra centras. Galimybė įdiegti programinę įrangą iš nacionalinio tinklelio į centrą buvo nustatyta tyrimu, kurį

Komisija paskyrė atlikti *Deloitte & Touche* biurui ir kuris buvo pridėtas prie kvietimo dalyvauti konkurse kartu su techniniais dokumentais. Atliekant šį tyrimą buvo aiškinamasi apie teikiamą naudą ir neatitikimus, susijusius su programinės įrangos įdiegimu iš nacionalinio sietuvo į centrinį ir nacionalinį lygį. Jei nacionalinio sietuvo sudedamosios dalys buvo laikomos privalomomis, pridėti techninius dokumentus nebuvo prasmės.

43 Be to, atsakydama į ieškovės argumentą, Komisija pažymi, kad *Steria/HP* pasiūlyme buvo imitatorių (6 vienetas), tačiau šis vienetas įtrauktas į 5 vienetą (centrinis lygis).

44 Dėl grindžiant 2004 m. spalio 22 d. Sprendimo neteisėtumą pateiktų argumentų Komisija tvirtina, kad ji jokių būdu nepažeidė teisės į teisminę gynybą principo ir Direktyvos 89/665, o minėtas sprendimas *Alcatel Austria ir kt.* nėra tinkamas šioje byloje. Be to, 2004 m. rugsėjo 13 d. Sprendimas ir 2004 m. rugsėjo 30 d. laiškas, išsiųsti ieškovei, visiškai atitiko Finansinio reglamento 100 straipsnio 2 dalies pirmuoju sakiniu Komisijai nustatytą pareigą pagrįsti. Iš tikrųjų 2004 m. rugsėjo 30 d. laiške nurodyti motyvai aiškiai leido ieškovei kreiptis į teismą.

45 Dėl ieškovės nurodyto Finansinio Reglamento 103 straipsnio pažymėtina, kad jis nėra taikomas šiuo atveju.

Dėl skubos

46 Ieškovė tvirtina, kad netaikant laikinųjų apsaugos priemonių ji rizikuoja patirti didelę ir nepataisomą žalą.

- 47 Žala, kurią ji patirtų, būtų didelė, nes vieninteliai pasiūlymai, į kuriuos buvo atsižvelgta konkurso finaliniame etape, buvo jos ir *Steria/HP*, o *Steria/HP* pasiūlymo atmetimo atveju ji būtų buvusi atrinkta pasirašyti pirkimo sutartį.
- 48 Be to, projekto ŠIS II/VIS apimtis buvo išskirtinė; jo praradimas ir galimybės netekimas įrodyti savo pajėgumą sukurti informacines sistemas tarptautiniu lygiu pridėtini prie žalos.
- 49 Šiuo klausimu ieškovė priduria, kad į šio projekto įgyvendinimą įtrauktos bendrovės bus labai palankioje situacijoje, palyginti su jų konkurentais kitų pirkimų konkursų, susijusių su ŠIS II ir VIS sistemomis, metu, kuriuos Komisija skelbs ateityje, ypač dėl sistemos išplėtimo valstybėse narėse ir Šengeno erdvės valstybėse narėse bei savivaldybėse, pavyzdžiui, dėl jų nacionalinių informacinių sistemų atnaujinimo. Šių papildomų pirkimų bendra suma yra gerokai didesnė už šiuo atveju Komisijos perkamos „centrinės sistemos“ vertę.
- 50 Patirta žala yra nepataisoma. Šiuo atveju konkurso dalyvių atrinkimas ir, *a fortiori*, sutarties įsigaliojimas bei įgyvendinimas net procedūros dėl laikinųjų priemonių taikymo metu siekia užkirsti Komisijai kelią sugrįžti prie jos priimtų sprendimų. Siekiant, kad ieškove neatsidurtų tokioje situacijoje, kai viskas užbaigta, yra būtina tuojau pat sustabdyti šių sprendimų vykdymą. Jokios laikinosios priemonės nebuvimas gali apriboti bet kokią Pirmosios instancijos teismo panaikinančio sprendimo naudą. Kaip Bendrijos teisėjas jau yra pripažinęs, sprendimas, priimtas po sutarties įvykdymo, iš esmės nepanaikina žalos nei Bendrijos teisės sistemai, nei konkurso dalyviui, kurio pasiūlymas buvo atmestas (1994 m. balandžio 22 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Komisija prieš Belgiją*, C-87/94 R, Rink. p. I-1395, 31 punktą). Iš to darytina išvada, kad nuostolių su palūkanomis atlyginimas nėra tinkamas žalos atlyginimas.

- 51 Posėdyje ieškovė tvirtino, kad ši byla skiriasi nuo bylų, kuriose buvo priimtos 2004 m. liepos 27 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartis *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją* (T-148/04 R, Rink. p. II-3027) ir 2004 m. lapkričio 10 d. Nutartis *European Dynamics prieš Komisiją* (T-303/04 R, Rink. p. II-3889), tiek, kiek, priešingai nei su minėtomis bylomis susijusiuose pirkimuose, šis pirkimas buvo labai siauras dėl savo unikalaus pobūdžio Europoje ir galbūt visame pasaulyje. Nagrinėjamas pirkimas galimas tik laimėjus ginčijamą pirkimo konkursą.
- 52 Komisija pažymi, kad ieškovė neturi jokios teisės pasirašyti pirkimo sutarties, net jei būtų panaikinti 2004 m. rugsėjo 13 d. ir 2004 m. spalio 22 d. Sprendimai. Komisija taip pat nurodo, kad jei Pirmosios instancijos teismas turėtų pripažinti, jog buvo padaryta klaida finansinio vertinimo metu, ta pati klaida būtų ir ieškovės pateiktame pasiūlyme, nes ji nurodė nulinę kainą tam tikriems vienetais.
- 53 Būsimos sutarties ar galimybės įrodyti savo pajėgumą praradimas pagal nusistovėjusią teismų praktiką niekada nėra žalos priežastis, pateisinanti laikinųjų apsaugos priemonių taikymą. Ypač būsimos sutarties praradimas neužkerta kelio ieškovei sėkmingai dalyvauti kituose pirkimų konkursuose. Be to, žala, priklausanti nuo būsimų įvykių apsaugos ir tikimybių, negali pateisinti prašomų laikinųjų apsaugos priemonių taikymo remiantis hipotezėmis.
- 54 Dėl žalos tariamo nepataisomumo Komisija pirmiausia pažymi, kad minėta nutartis *Komisija prieš Belgiją* yra visiškai netinkama šiuo atveju, nes EB 226 straipsnis ir EB 230 straipsnio ketvirtoji pastraipa siekia skirtingų tikslų. Viena iš priežasčių, dėl kurios buvo galima nustatyti laikinąsias apsaugos priemones byloje, kurioje buvo priimta minėta nutartis *Komisija prieš Belgiją*, buvo ta, kad nebuvo jokios kitos konkurso dalyvio apsaugos priemonės.

- 55 Be to, žala nėra laikoma nepataisoma ar sunkiai pataisoma, jeigu ji vėliau gali būti kompensuota pagal EB 288 straipsnį.
- 56 Pagaliau dėl ieškovės pasiūlymo atmetimo patirtos žalos apimtis ir realumas, taip pat jos dygis bei nepataisomas pobūdis nebuvo įrodyti. Ieškovė taip pat neįrodė, kad egzistuoja rizika jos išlikimui, ar kad jos padėtis rinkoje nepataisomai pakito.
- 57 Pagal nusistovėjusią Pirmosios instancijos teismo praktiką tai, kad ginčijama sutartis bus vykdoma sprendimo pagrindinėje byloje paskelbimo metu, nėra argumentas, patvirtinantis skubą (minėtos nutarties *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją* 55 punktą). Iš tikrųjų, jei paaiškėtų, kad ieškovės pasiūlymas buvo atmestas neteisėtai, žala galėtų būti atlyginta; pirkimo konkurse dalyvavimo išlaidos galėtų būti įvertintos ir atlygintos, piniginė kompensacija galėtų būti numatyta, o ieškovė turėtų visišką laisvę dalyvauti naujuose pirkimo konkursuose. Posėdyje Komisija šiuo klausimu nurodė, kad sprendimo panaikinimo atveju, remiantis EB 233 straipsniu, suinteresuota institucija turės imtis kitų priemonių, atsižvelgdama į sprendimo konstatuojamąją dalį. Vis dėlto nei taikomos taisyklės, nei Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktika nenumato pasekmių, kai sutartis jau pasirašyta ir įgyvendinama. Šioje byloje kalbama apie pagal Belgijos civilinę teisę galiojančią sutartį. Be to, dėl ginčijamos sutarties panaikinimo atsirastų ilgi terminai įgyvendinant ŠIS II/VIS projektą, o tai kenktų puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę (Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnis).

Dėl interesų suderinimo

- 58 Ieškovė pirmiausia tvirtina, kad Bendrijos teisės pažeidimas viešųjų pirkimų srityje ir dėl šio pažeidimo atsiradusi žala Bendrijos teisės sistemai bei kitų konkurso dalyvių

teisėms yra interesas, kuris turi būti saugomas Bendrijos teismų (minėta nutartis *Komisija prieš Belgiją*).

- 59 Antra, ji tvirtina, kad nedidelis vėlavimas įgyvendinant ŠIS II/VIS projektą nepakenks Komisijos ir valstybių narių interesams neproporcingai. Iš tikrųjų nėra būtina, kad dabartinė Šengeno informacinė sistema būtų pakeista nauja sistema iki 2007 m. pabaigos, nei kad ŠIS II sistema būtų patvirtinta iki 2007 m. kovo 31 dienos. Niekas nerodo, nei kad dėl nedidelio vėlavimo atsirastų didelė žala, nei kad ši žala negalės būti sumažinta iki priimtino lygio nežymiai didinant įgyvendinimo tempą. Priešingai, dėl ginčijamos sutarties įgyvendinimo atsirastų ar galėtų atsirasti didelė ir nepataisoma žala ieškovei ir Bendrijos teisinei sistemai.
- 60 Trečia, labai greitai galima atmesti *Steria/HP* pasiūlymą ir sudaryti sutartį su ieškove. Gali būti imtasi kitų priemonių, galinčių užkirsti kelią Bendrijos teisės pažeidimui, kaip antai leidimas ieškovei pateikti pasiūlymą, paremtą kriterijais, į kuriuos atsižvelgiant buvo atrinktas *Steria/HP* pasiūlymas, arba pateikti naujo pirkimo konkurso projektą.
- 61 Ketvirta, net manant, kad sustabdžius 2004 m. rugsėjo 13 d. ir 2004 m. spalio 22 d. Sprendimų vykdymą atsirastų žala Komisijai ar valstybėms narėms, Komisija pati bus atsakinga dėl šios žalos. Ieškovė nuolat veikė su dideliu uolumu, ir tai yra svarbus įrodymas, susijęs su siekimu suderinti interesus (minėtos nutarties *Komisija prieš Belgiją* 34 punktą).

- 62 Penkta, ieškovė posėdyje nurodė mažai tinkamus Komisijos tvirtinimus dėl projekto įgyvendinimo grafiko. Be to, šie tvirtinimai buvo paneigti 2001 m. lapkričio 23 d. Tarybos dokumentu, pasikeistu tarp valstybių narių delegacijų, atsakingų už ŠIS sistemos įgyvendinimą, iš kurio matyti, kad įmanoma tęsti dabartinę ŠIS sistemą net su 30 valstybių narių.
- 63 Šešta, posėdyje ieškovė taip pat nurodė tai, kad Taryba patikėjo Komisijai ŠIS II sistemos sukūrimą dar 2001 metais. Be to, ieškovė tvirtino, kad ŠIS II/VIS projekto kūrimo pradžia iš pradžių buvo nustatyta 2004 m. sausio mėnesį. Komisija negalės organizuoti naujos konkurso procedūros pavėluotai, tuo pačiu metu nurodydama, kad tai yra taip skubu, jog negali būti taikomos laikinosios apsaugos priemonės.
- 64 Komisija tvirtina, kad taikant laikinąsias apsaugos priemones atsirastų žala Bendrijai, Komisijai, valstybėms narėms, trims trečiosioms valstybėms bei pasirašiusiam sutartį konkurso dalyviui, ir kad ši žala viršija tą, kuri galėtų atsirasti ieškovės prašymo atmetimo atveju.

Laikinasios apsaugos priemonės taikancio teisėjo vertinimas

Dėl fumus boni juris

- 65 Pastebėtina, kad ieškovė savo prašyme dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo nurodo skirtingus argumentus siekdama, kad būtų panaikintas 2004 m. rugsėjo 13 d. Sprendimas (žr. šios nutarties 21–29 punktus) ir 2004 m. spalio 22 d. Sprendimas (žr. šios nutarties 30–33 punktus).

- 66 Dėl šio klausimo laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas mano, kad galimas 2004 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo, atmetančio ieškovės pasiūlymą ir pasirenkančio trečio asmens pasiūlymą, panaikinimas panaikintų 2004 m. spalio 22 d. Sprendimo ieškinio pagrindą. Pastarasis sprendimas būtų neteisėtas ir turėtų taip pat būti panaikintas.
- 67 Todėl pakanka išsiaiškinti, ar prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones išdėstyti teisiniai argumentai yra pagrįsti.
- 68 Pirmiausia nurodytina, kad Finansinio reglamento 89 straipsnio 1 dalis numato, jog visi viešieji pirkimai, visiškai ar iš dalies finansuojami iš biudžeto, sudaromi laikantis skaidrumo, proporcingumo, vienodų sąlygų ir nediskriminavimo principų. Antra, Finansinio reglamento 97 straipsnio 1 dalis numato, kad paraiškų turinio konkurso laimėtojai nustatyti vertinimo kriterijai turi būti nustatomi iš anksto ir pateikiami konkurso skelbime. Pagaliau iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad, remiantis vienodų sąlygų ir skaidrumo principais, konkurso laimėtojai nustatyti vertinimo kriterijai, nurodyti specifikacijoje ar konkurso skelbime, turi būti išdėstyti taip, kad kiekvienas deramai informuotas ir uolus konkurso dalyvis galėtų vienodai juos aiškinti (žr. pagal analogiją 2001 m. spalio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SIAC Construction*, C-19/00, Rink. p. I-7725, 42 punktą).
- 69 Taip pat pastebėtina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką Komisija turi diskrecijos teisę pasirinkdama duomenis, į kuriuos atsižvelgia priimdama sprendimą pasirašyti pirkimo sutartį, ir kad Bendrijos teisėjas turi apsiriboti tikrinimu, ar nebuvo padaryta didelė ir akivaizdi klaida (1978 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Agence européenne d'intérims prieš Komisiją* 56/77, Rink. p. 2215, 20 punktas ir 1996 m. gegužės 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Adia interim prieš Komisiją*, T-19/95, Rink. p. II-321, 49 punktas).

- 70 Šiomis preliminarėmis pastabomis laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas mano, kad du iš ieškovės pateiktų ieškinio pagrindų yra svarbūs.
- 71 Pirmas ieškinio pagrindas dėl akivaizdžios klaidos, padarytos atliekant *Steria/HP* pateikto pasiūlymo finansinį vertinimą, nes *Steria/HP* nenurodė kainų kiekvienam vienuolikai savo pasiūlymo vienetų.
- 72 Šioje byloje kyla klausimas, ar ieškovė pateikė duomenis, leidžiančius nuspręsti, kad iš pirmo žvilgsnio negali būti paneigta, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ta dalimi, kuria ji taikė finansinio vertinimo sistemą, numatytą kvietime dalyvauti konkurse, taip, kad finansiniai pasiūlymai neatspindėjo tikslios vertės.
- 73 Šios procedūros metu Komisija patvirtino, kad specifikacijos administracinių instrukcijų 2.8 sąlyga nustatė pareigą konkurso dalyviams nurodyti kainą kiekvienam vienetui, ir kad ši pareiga buvo patenkinama nurodant nulinę kainą. Šiuo klausimu primintina, kad *Steria/HP* pasiūlymas nenurodė kainų arba nurodė nulinę 6 (imitatoriai), 7 (nacionaliniai sietuvai) ir 11 (fakultatyvus VIS veikimas) vienetų kainą, tačiau kainos, atitinkančios kiekvieną iš šių vienetų, buvo įtrauktos į kitų, techniškai susijusių vienetų sumą. Kainos 6, 7 ir 11 vienetams buvo įtrauktos atitinkamai į 4 (centrinė sistema), 3 (sistemos aplinka) ir 2 (detali koncepcija) vienetų nustatytas kainas.
- 74 Klausimas kyla, ar Komisijos sutikimas pagal specifikaciją su nenurodytomis kainomis ar nurodytomis nulinėmis kainomis vienam ar keliems pasiūlymo vienetams, kai šio ar šių vienetų pasiūlytas sprendimas ir jiems priskirtos kainos buvo įtrauktos į vieną ar kelis kitus šio pasiūlymo vienetų, gali iš pirmo žvilgsnio būti akivaizdi vertinimo klaida.

- 75 Šiuo klausimu pažymėtina, kad specifikacijos administracinių instrukcijų 2.8 sąlyga numatė, jog finansinio vertinimo tikslams konkurso dalyviai turi nurodyti kiekvieno vieneto kainas ir kad finansinėje ataskaitoje visos kainos turi būti išreikštos eurai, aiškios ir tam tikrais atvejais turi būti pateikti kiekvieno vieneto ir subvieneto kainų apskaičiavimo dokumentai.
- 76 Iš šios nuostatos matyti, kad kainos turėjo būti nurodytos kiekvienam pasiūlyme pateiktam vienetui ir kad jos negalėjo būti įtrauktos į kitus vienetus.
- 77 Ši išvada yra patvirtinta dėl finansinio vertinimo sistemos tikslo, nustatyto ginčijamo pirkimo konkurso procedūros metu.
- 78 Taip pat specifikacijos administracinių instrukcijų 5.4 sąlyga, pavadinta „finansinis vertinimas“, nustatė sistemą, pagrįstą penkiolika atskirų vienetų. Iš to išplaukia, kad finansinio vertinimo tikslu pasiūlymai buvo įvertinami ne atsižvelgiant į bendrą kainą, pasiūlytą penkiolikai vienetų, bet atsižvelgiant į santykį kainų, apskaičiuotų kiekvienam vienetui. Iš tikrųjų kiekvienam vienetui Komisijos naudotas vertinimo metodas buvo pagrįstas kiekvieno konkurso dalyvio bendru įvertinimu, remiantis santykiu tarp konkurso dalyvio pasiūlytos kainos ir mažiausios kito konkurso dalyvio pasiūlytos kainos, nustatytos finansinio vertinimo tikslu. Kaip pažymi ieškovė, ir Komisija to neneigia, kiekvieno vieneto bendras įvertinimas, kad ir kokia būtų skirtingų vienetų svarba ar sudėtingumas, pripažino tą pačią vertę.
- 79 Todėl Komisijos teiginio pripažinimas ir leidimas nurodyti nulines kainas vienetui, atitinkančiam techninį sprendimą, reikštų tai, kad konkurso dalyvis gali pagerinti savo bendros kainos santykį dirbtinai ir dėl to pasiekti geresnį bendros kainos santykį, nors jo pasiūlymo bendra suma nebus pati mažiausia. Iš tikrųjų, kaip teisingai pastebėjo ieškovė, ši sistema leido konkurso dalyviui dirbtinai pagerinti

bendros kainos santykį, pavyzdžiui, atsiimti 500 000 EUR iš dviejų vienetų, kurių kiekvienas vertas 1 milijono eurų, ir pridėti šią sumą prie vieneto, verto 10 milijonų eurų. Konkurso dalyvis taip pat galėjo pasiekti labai palankų bendros kainos santykį nurodydamas dirbtinę kainą penkiems ar šešiems mažiau svarbiems vienetams, mažesnę už savo konkurento kainų vidurkį. Geriausias bendros kainos santykis taip pat galėjo būti pasiektas, kai bendra pasiūlymo vertė buvo akivaizdžiai didesnė už kitų pasiūlymų vertę. Laikinąsias apsaugos priemonės taikantis teisėjas konstatuoja, kad Komisija nepaaiškino, kaip šiuo atveju jos pasirinktos finansinio vertinimo sistemos taikymo būdai leidžia išvengti šios rizikos.

- 80 Šis vertinimas nėra visiškai paveiktas Komisijos argumento, pagal kurį ši institucija nesiekė atimti iš konkurso dalyvių galimybės laisvai siūlyti savo techninius sprendimus. Be to, kad šis argumentas susijęs su techniniu, o ne su finansiniu vertinimu, niekas netvirtino, jog nebuvo įmanoma prašyti konkurso dalyvių nurodyti apytikslių kainų kiekvienam pasiūlymo vienetui, net jei techninis sprendimas yra įtrauktas į kitą vienetą.
- 81 Komisijos pasiūlytas specifikacijos finansinių instrukcijų aiškinimas, priešingai šioje byloje taikomam geriausio ekonominio pasiūlymo principui (kvietimo dalyvauti konkurse IV.2 punktas), negarantuoja, kad bus pasirinktas geriausias ekonominis pasiūlymas.
- 82 Tokiomis aplinkybėmis iš pirmo žvilgsnio manytina, kad sutikdama su *Steria/HP* pasiūlyme tam tikriems vienetams nenurodytomis kainomis ar nurodytomis nulinėmis kainomis, nors buvo galimybė atmesti pasiūlymą dėl to, kad jis neatitiko kvietime dalyvauti konkurse numatytų reikalavimų, Komisija pažeidė specifikaciją ir padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

- 83 Antras laikinąsias apsaugos priemonės taikančio teisėjo laikomas svarbiu ieškinio pagrindas yra susijęs su nesilaikymu pasiūlymo techninės sąlygos dėl nacionalinių sietuvų (7 vienetas). Iš tikrųjų ieškovė ginčija *Steria/HP* pasiūlytą sprendimą, nes į jį nebuvo įtrauktas nacionalinių sietuvų įdiegimas naudotojų, t. y. valstybių narių, interneto svetainėse, nors tai buvo vienas iš kvietime dalyvauti konkurse numatytų reikalavimų.
- 84 Šiuo klausimu konstatuotina, kad kvietimo dalyvauti konkurse specifikacijos iš pirmo žvilgsnio patvirtina tyrimą, pagal kurį nacionaliniai sietuvai turėjo būti įdiegti naudotojų interneto svetainėse (modulio ŠIS II 2.2 punktas; bendrų specifikacijų 2.1.2, 4.1 ir 4.3 punktai; administracinių instrukcijų 2.5.2 punktas). Ypač iš bendrų specifikacijų 4.1 punkto matyti, kad nacionaliniai sietuvai „turi būti įdiegti naudotojų sistemose“. Administracinių instrukcijų 2.5.2 punktas numatė, kad „pristatymo ir tiekimo erdvė, numatyta naudotojams skirtoje sutartyje (t. y. nacionaliniai sietuvai), bus nustatyti sutarties pasirašymo metu“.
- 85 Be to, tiek savo prašyme, tiek posėdyje ieškovė išsamiau paaiškino priežastis, dėl kurių nacionalinių sietuvų įdiegimas nacionaliniu lygmeniu yra lemiamas faktas.
- 86 Komisijos pateikti atsakymai į šiuos argumentus nepanaikina techninių specifikacijų netikslumų dėl nacionalinių sietuvų įdiegimo vietos.
- 87 Todėl negali būti atmesta galimybė, kad ieškovės techninių specifikacijų aiškinimas yra teisingas ir kad dėl to *Steria/HP* pasiūlymas neatitiko kvietimo dalyvauti konkurse techninių specifikacijų.

88 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad yra išpildyta sąlyga dėl *fumus boni juris*.

Dėl skubos

89 Kaip buvo nuspręsta 1999 m. kovo 25 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartyje *Willeme prieš Komisiją* (C-65/99 P(R), Rink. p. I-1857), laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros tikslas yra ne užtikrinti žalos atlyginimą, o garantuoti visišką pagrindinės bylos efektyvumą. Tam, jog būtų pasiektas pastarasis tikslas, reikia, kad prašomos priemonės būtų skubios, kad jos būtų nustatytos ir įsigaliojūt iki bus priimtas sprendimas byloje, nes jos būtinos ieškovės didelei ir nepataisomai žalai išvengti (62 punktas). Laikinių apsaugos priemonių prašanti šalis turi pateikti įrodymų, kad nereikėtų laukti pagrindinės bylos baigties patiriant didelę ir nepataisomą žalą (2000 m. liepos 20 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Esedra prieš Komisiją* T-169/00 R, Rink. p. II-2951, 43 punktas).

90 Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad dėl to, jog nagrinėjamas pirkimas nebuvo jai paskirtas, jos patirta žala yra nepataisoma tiek, kiek 2004 m. rugsėjo 13 d. ir 2004 m. spalio 22 d. Sprendimų panaikinimas, netaikant jokių laikinųjų apsaugos priemonių, neturėtų jai jokios naudos.

91 Į šį tvirtinimą negali būti atsižvelgta.

- 92 Pirmiausia, net manant, kad Pirmosios instancijos teismas panaikins minėtus sprendimus, priešingai nei tvirtina ieškovė, niekur nėra nustatyta, kad jai būtų priskirtas pirkimas. Šiuo pažiūriu ieškovė, kaip ir konkurso laimėtojas, pasiūlė nulinę kainą projekto vienetui, t. y. 8 vienetui. Todėl ieškovės pasiūlyme iš pirmo žvilgsnio buvo analogiška spraga tai, kuri buvo konkurso laimėtojo pasiūlyme.
- 93 Pagaliau negalima daryti išvados, kad, kaip tvirtina ieškovė, jos interesai nebus apginti taip pat, kaip jie būtų apginti, jei Pirmosios instancijos teismas panaikintų 2004 m. rugsėjo 13 d. ir 2004 m. spalio 22 d. Sprendimus.
- 94 Pirma, manytina, kad nėra tikslo tvirtinti, jog nuostolių atlyginimas yra vienintelė sprendimo dėl panaikinimo įgyvendinimo priemonė.
- 95 Taip pat, kaip matyti iš EB 233 straipsnio, institucija, kurios aktas buvo paskelbtas negaliojančiu, privalo imtis būtinų priemonių Pirmosios instancijos teismo sprendimui įvykdyti. Todėl teisėjas, sprendžiantis bylą dėl panaikinimo, nėra kompetentingas nurodyti institucijai, kurios aktas buvo paskelbtas negaliojančiu, sprendimo vykdymo būdų (1995 m. spalio 26 d. Teisingumo Teismo nutarties *Pevasa ir Inpesca prieš Komisiją* C-199/94 P ir C-200/94 P, Rink. p. I-3709, 24 punktas), o laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas negali iš anksto nustatyti priemonių, kurių būtų imtasi galimo aktą panaikinančio sprendimo atveju. Aktą panaikinančio sprendimo vykdymo priemonės priklauso ne tik nuo panaikintos nuostatos ir minėto sprendimo galios, kuri vertinama pagal jo motyvus (1988 m. balandžio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Asteris ir kt. prieš Komisiją* 97/86, 193/86, 99/86 et 215/86, Rink. p. 2181, 27 punktas ir 1999 m. balandžio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją* T-305/94–T-307/94, T-313/94–T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ir T-335/94, Rink. p. II-931, 184 punktas), bet ir nuo kitų aplinkybių, kaip antai terminas, per kurį buvo panaikintas skundžiamas aktas, ar suinteresuotųjų trečiųjų asmenų interesai.

- 96 Esant prielaidai, kad bus panaikinti 2004 m. rugsėjo 13 d. ir 2004 m. spalio 22 d. Sprendimai, atsižvelgdama į šios bylos aplinkybes, Komisija turėtų imtis būtinų priemonių, kad būtų tinkamai apsaugoti ieškovės interesai (žr. šiuo klausimu 1994 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Candiotte prieš Tarybą*, T-108/94 R, Rink. p. II-249, 27 punktą; minėtos nutarties *Esedra prieš Komisiją* 51 punktą ir minėtos nutarties *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją* 55 punktą).
- 97 Šiuo klausimu pažymėtina, kad ieškovė pareiškė ieškinį pagrindinėje byloje ir pateikė prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo po ginčijamos sutarties sudarymo; dėl to prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo neleido laikinasias apsaugos priemones taikančiam teisėjui neatsižvelgti į sutarties pasirašymą, o ieškovė galėjo pareikšti ieškinį dėl 2004 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo panaikinimo, pridėdama prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo per trijų savaičių terminą, kuris baigėsi tarp to momento, kai 2004 m. rugsėjo 30 d. Komisijai jai pateikė vertinimo ataskaitą, ir sutarties pasirašymo, t. y. 2004 m. spalio 22 dienos. Vis dėlto pažymėtina, kad laikinasias apsaugos priemones taikančio teisėjo nuomonė sustabdyti ginčijamos sutarties vykdymą buvo kaip apsaugos priemonė (žr. 15 punktą), be to, Pirmosios instancijos teismas sutiko pagrindinį ieškinį nagrinėti pagreitinta tvarka (žr. 18 punktą), todėl sprendimas bus paskelbtas per trumpą laiką (žr. tokią pat situaciją 2002 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Tideland Signal prieš Komisiją*, T-211/02, Rink. p. II-3781). Tokiomis aplinkybėmis negali būti atmesta galimybė, kad Komisija turės nutraukti ginčijamą sutartį ir organizuoti naują nagrinėjamos paslaugų pirkimo sutarties sudarymo procedūrą, kurioje galėtų dalyvauti ieškovė.
- 98 Antra, konstatuotina, kad net jei Komisija nuspręstų kompensuoti ieškovės patirtą žalą atlygindama nuostolius su palūkanomis, toks galimas aktą panaikinančio sprendimo vykdymo būdas pagal nusistovėjusią teismų praktiką turėtų būti laikomas adekvačiu atlyginimu. Todėl ieškovės galimai patirta žala negali būti laikoma nepataisoma, nes ją galima vėliau kompensuoti (žr. minėtos nutarties *Esedra prieš Komisiją* 44 punktą ir minėtą teismų praktiką bei minėtos nutarties *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją* 43 punktą).

- 99 Bet kuriuo atveju, net jei Komisija savanoriškai neatlygintų, konstatuotina, kad ieškovė galėtų, nesant priešingo nurodymo, Pirmosios instancijos teismui pateikti ieškinį dėl žalos atlyginimo, nes tokia žala yra ekonominis praradimas ir gali būti atlyginta pareiškiant ieškinį, remiantis EB 288 straipsniu (minėtos nutarties *Esedra prieš Komisiją* 47 punktas; 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Euroalliances ir kt. prieš Komisiją*, T-132/01 R, Rink. p. II-777, 51–53 punktai ir minėtos nutarties *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją* 45 punktas).
- 100 Atsižvelgiant į vertinimus konstatuotina, kad situacija, dėl kurios kilo šis ginčas, visiškai skiriasi nuo situacijos, nagrinėtos byloje, kurioje buvo priimta ieškovės nurodyta minėta nutartis *Komisija prieš Belgiją*. Priešingai tam, kas buvo nustatyta pastarojoje byloje, šioje neįmanoma nuspręsti, kad net įgyvendinant sutartį priimtas sprendimas iš esmės negali atlyginti žalos tiek Bendrijos teisės sistemai, tiek ieškovei.
- 101 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, prašomos laikinosios apsaugos priemonės būtų pateisinamos tik tokiu atveju, jei tokių priemonių nebuvimas sukeltų pavojų ieškovės egzistavimui arba nepataisomai pakeistų jos padėtį rinkoje (žr. šiuo klausimu minėtų nutarčių *Esedra prieš Komisiją* 45 punktą ir *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją* 46 punktą).
- 102 Šiuo klausimu konstatuotina, kad ieškovė tvirtina, jog sutarties sudarymas jai būtų naudingas, tačiau ji netvirtina, kad 2004 m. rugsėjo 13 d. ir spalio 22 d. Sprendimai turėjo tokių pasekmių, jog sukėlė pavojų jos egzistavimui. Iš tikrųjų ieškovė nesirėmė

šiuo argumentu ir nepateikė jokių įrodymų dėl savo finansinės situacijos, kuri būtų leidusi laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui nuspręsti dėl pavojaus ieškovės egzistavimui.

103 Vieninteliai realūs poveikiai, kuriuos ieškovė priskyrė 2004 m. rugsėjo 13 d. ir 2004 m. spalio 22 d. Sprendimų vykdymui, yra didelio projekto praradimas ir tariami sunkumai konkurso dalyviui ateityje dalyvauti projektuose, susijusiuose su nagrinėjamu pirkimu. Nors šį poveikį galima laikyti galinčiu apibrėžti nurodytos žalos nepataisomumą, vis dėlto bylos medžiaga neleidžia įvertinti realaus poveikio ieškovės situacijai. Pastaroji taip pat neįrodė, nei kad šis projektas jai buvo būtinas, nei kad jai bus užkirstas kelias ateityje sėkmingai dalyvauti kituose tokios pačios apimties projektuose. Ji taip pat nepateikė įrodymų, leidžiančių nuspręsti, kad buvo padaryta didelė ir nepataisoma žala jos reputacijai ir, *a fortiori*, kad tokia žala užkirs kelią jai dalyvauti būsimuose Komisijos paskelbtuose pirkimų konkursuose, susijusiuose su ŠIS II ir VIS sistemomis. Šiuo klausimu pridurtina, kad bet kuriuo atveju pagal nusistovėjusią teismų praktiką dalyvavimas viešame konkurse, esant viešam konkuravimui, yra vienodai rizikingas visiems dalyviams, ir vieno konkurso dalyvio pašalinimas, remiantis konkurso taisyklėmis, nėra savaimė žalingas (1983 m. rugpjūčio 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *CMC prieš Komisiją*, 118/83 R, Rink. p. 2583, 5 punktas ir minėtos nutarties *Esedra prieš Komisiją* 48 punktas).

104 Tokiomis aplinkybėmis galima daryti išvadą, kad ieškovės pateikti įrodymai nėra pakankami pagrįsti tvirtinimą, jog nesuteikęs prašomų laikinųjų apsaugos priemonių ji patirs didelę ir nepataisomą žalą.

105 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, galima daryti išvadą, kad skubos sąlyga nėra patenkinama, todėl prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo yra atmestinas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

nutaria:

- 1. Atmesti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.**
- 2. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Paskelbta 2005 m. sausio 31 d. Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

B. Vesterdorf